

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Din dreapta Tatălui Savaot grăiesc peste pământ cu duh de sărbătoare, și am în coborârea Mea în cartea Mea de azi pe proorocul Ilie, cel plin de râvnă pentru Dumnezeu pe pământ și în cer, cel plin de lacrimi și de dor după om, așa cum sunt Eu. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și am de cale cerul și pământul, iar heruvimii și serafimii îmi sunt scaun de foc și Mă poartă, căci așa slavă Mi-a făcut Tatăl mai înainte de vecii, ca și slava Lui, și M-a făcut să fiu lumină ca și El, ca și Tatăl, fiindcă sunt de o ființă cu El. Amin.

Slava Mea din mijlocul tău se face cuvânt peste tine, și așa se arată ea și așa se dă ea ție, poporul Meu de azi. Grăiesc cu tine așa cum grăiam acum două mii de ani cu ucenicii Mei în fața mulțimilor, în fața poporului Israel. Îmi întăresc calea intrării Mele la tine, fiule, căci Eu cuvânt intru la tine când vin să stau cu tine. Sunt în Tatăl când îți grăiesc, iar Tatăl este în Mine, și este minunată taina statului lui Dumnezeu și al lucrului Său cu sfinții Săi în cer și pe pământ cu omul, iar omului îi trebuie dor și iubire și îi trebuie credință, căci credința omului este ochiul care îl vede pe Dumnezeu în cer și pe pământ grăind și lucrând, plângând și răbdând, suindu-Se și coborându-Se și făcându-Și lucrarea Sa, și toată lucrarea Sa o lucrează din veac și până în veac pentru om, iar proorocii Mei au deșertată în ei taina lui Dumnezeu și vederea ei, calea Lui și a omului, timpul trecut, și cel care vine, căci Eu n-a fost să nu am vase purtătoare de Dumnezeu în toată vremea și unelte de lucru între cer și pământ dintre oameni și pentru oameni, iar omul înțelege cel mai slab, cel mai puțin viața și moartea, lumina și întunericul, văzutele și nevăzutele și statul lui Dumnezeu cu el și după el și toate oștirile cerești în lucrare pentru om, fiindcă omul este lucrarea lui Dumnezeu, cea mai scumpă lucrare a Sa, și pentru care pe toate le-a lucrat și le lucrează.

O, ce mică e mintea omului, ce mică! O, cum să nu-i fie mică dacă el se învârtește atât de mult în jurul său, dacă el se gândește atât de mult la sine, de parcă el înseamnă mai mult decât Dumnezeu! Încă de la începutul său s-a făcut omul mai mare ca Dumnezeu, mai scump decât Dumnezeu, și așa s-a crezut când s-a văzut că este el singur între pământ și cer. Eu nu Mă cobor la mintea lui cea doritoare de el și pentru el însuși, dar Mă doare de la el pentru cele ce face el fără de socotință pe pământ, iar pentru aceasta am trimis mereu, mereu la el pe servii Mei, pe prooroci și pe sfinți față în față cu omul, căci omul s-a făcut potrivnicul Meu, așa cum este între om și om din pricina dorului lui de întăietate, sămânța rea, semănată de om în însăși mintea sa neliniștită, și pentru care, ca să crească roade din ea, el trebuie să folosească uneltirea, de la care se naște intriga, și apoi despărțirea, și apoi războiul dintre om și om pentru a se înlătura unul pe altul de pe calea pe care ei merg.

Grăiesc cu tine, poporul Meu de azi. Eu te-am făcut popor al Meu ca să am cu cine să grăiesc pe pământ, tată, și te-am făcut să fii credincios ca să Mă primești cu grăirea Mea de peste tine. Când am venit întâia oară pe pământ și am început să Mă vestesc cu împărăția cerurilor Eu Mi-am ales o mânuță de fii dintre oameni ca să am cu cine să grăiesc ce aveam de grăit pe pământ, și grăiam cu ei după cum se iveau toate câte se iveau de grăit și de lămurit, și după cum intriga fariseilor și a cărturarilor putea împotriva Mea, căci ei voiau să Mă înlătore pentru statul lor cel înalt, așa cum este între oameni pe pământ lupta pentru întăietate, și nu voiau aceștia ca Eu să fiu adevăratul Dumnezeu, venit din cer de la Tatăl la om, nu voiau. O, de ce, oare, nu voiau? Nu voiau pentru ca să împlinescă ei Scripturile împotrivirii asupra lui Dumnezeu, Cel tainic venit între ei, căci Eu sunt Cel plin de duh umilit, și nu Mă măresc mai mult decât omul când Mă aplec lui ca să-i fac bine, ci Mă fac ca unul dintre oameni ca să-i câștig pe oameni

Tatălui Meu, căci Eu pentru aceia am venit. O, nu pentru că nu voiau ei să fiu Eu Dumnezeu adevărat, nu pentru asta făceau ei atâta intrigă, ci pentru lupta pentru întâietate se zbăteau ei, și nicidecum pentru că nu credeau că Dumnezeu a venit pe pământ. Ei nu voiau să creadă pentru că descoperise în Mine pe rivalul lor, pe potrivnicul lor și al voilor lor și al plăcerilor lor. Se bătea lumina cu întunericul, și adevărul cu minciuna, și nu se putea altfel să fie dacă Eu am venit pe pământ Credincios și Adevărat, și nici acum nu se poate să fie altfel dacă Eu tot vin Lumină din Lumină pe pământ și sap în întuneric ca să-l biruiesc pe el și să fie lumină în locul întunericului de pe pământ, căci omul s-a făcut întuneric mare, și eu vin și sap în el cu unealta Mea, cu cuvântul Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, și nu Mă primește omul, căci Mă simte ca pe rivalul său când dau să răstorn răul și întunericul din el, averea lui, minciuna vieții lui, ca să pun în el apoi viața Mea, dar cum să fac cu cel ce iubește moartea și întunericul ei cel învelit pe deasupra ca să nu se vadă că este el?

O, poporul Meu de azi, grăiesc azi cu tine pe pământ ca să am, tată, cu cine să grăiesc și să Mă arăt din mijlocul tău lumină peste întunericul omului și să-i spun lui că proorocii și sfinții Mei vin la el ca rivali ai lui spre binele lui, nu spre răul lui și nu vin ei cu intrigă, așa cum face omul cu omul, ci vin cu lumina Mea, ca să-l scoată pe om din el și să Mă așeze pe Mine cu înviere pentru om, ca să-l câștig pe om din brațele morții și să-l scap de închipuirile lui cele de zi cu zi, de minciuna pe care și-o zidește el mereu ca viață și ca scăpare a sa. Vin să-i fac bine omului și vin ca un Stăpân ce sunt în cer și pe pământ, nu vin ca un străin, iar dacă omul nu Mă vede că Acesta sunt, atunci Mă arăt lui putere, ca să vadă că el nu poate împotriva Mea, ci poate numai împotriva lui tot ceea ce vrea el să poată și să facă spre plăcerea lui, căci bucuria omului a rămas numai plăcerea, iar altceva nu mai vrea de bucurie, nu mai vrea omul să fiu Eu bucuria lui, și zice că viața lui e tristă dacă Mă alege pe Mine de viață a lui. Eu însă am spus că tot cel ce dă să-și câștige sufletul său, acela îl va pierde, iar cel ce și-l pierde pentru Mine, acela îl va câștiga, dar vorbirea Mea îi este omului greoaie la înțeles, și nu o alege pe ea, și alege el să lupte împotriva Mea în însăși mintea sa, în însuși trupul său, care a rămas singur de viață a omului, singur, fără Dumnezeu, și e singur omul, și el nu știe cum este el pe pământ când nu-L are pe Domnul însoțitor al său așa cum este Domnul.

Iată, Eu sunt lumina, și omul este întunericul, și se luptă lumina cu întunericul, și aceasta este între cuvântul Meu și între om, între Mine și om. Suspina proorocii Mei, suspina cu Mine între cei din cer și se uită pe pământ cu suspin în ei pentru întunericul din om, și dintre om și om, pentru trufia care și-a făcut scaun de odihnă în om, căci omul care zice rău despre om, acela este el, și nu altul este răul acela. Se dă omul mai mare unul peste altul, dă să nu se măsoare nimeni cu el, și să-și doboare pe orice potrivnic al său, fie prin avuții, fie prin câștig, fie prin mărire, fie prin dreptate sau nemulțumire pentru dreptate, și pe pământ e numai și numai război între om și om, între om și rivalul său, căci așa este în mintea omului, care este adevăratul vrăjmaș al lui însuși, și nu omul pe care el voiește să-l înlăture pentru statul lui însuși mai mare decât alt om.

O, fiilor, luați, tată, învățatură adâncă din cele ce Eu așez astăzi din Mine pe masă, din Mine și din suspinul Meu și al sfinților Mei. Am lăsat învățatură pe pământ că după roadele lui se cunoaște omul, ca și pomul, tată. Cei ce nasc pentru împărăția cerurilor fii, aceia sunt cei ce fac roade bune, roade pentru cer, iar cel ce doboară omul ca să fie el mai mult decât altul, acela este om slab, om neroditor, om care strivește rodul care ar mai putea fi rod, om care cruță ce este rău, și strivește ce este bun, și iată, cei ce cruță pe cei răi fac rău celor buni și sunt trădătorii celor buni. O, tată, ferțiți-vă, așa este lăsată învățatura Mea, ferțiți-vă de cel ce năzuiește să pedepsească! Și cum adică să vă ferțiți? Adică să nu aveți încredere în unul ca acela, în cel ce are mare năzuință de a pedepsi. Acela lovește în însăși viața lui, a pașilor lui, iar voi înțelepțiți-vă din orice puteți să învățați binele din rău, căci din răul pe care și-l face singur, din acela se înțelepțește omul, și nu din altceva. Omul care nu se biruiește pe sine este om slab înaintea sa însuși, și nu poate fi puternic unul ca acela, și își este sieși dușman, dar cel ce iartă totul, iar lui

nu-și iartă nimic, acela este cel mai mare între oameni și pentru oameni, și așa este mare omul, și altfel nu este mare omul, iar aceluia i se iartă totul, căci așa este la Dumnezeu, și așa trebuie să învețe omul pe Dumnezeu, și nu cum este el învățat să învețe despre Dumnezeu.

O, proorocii Mei, trimiși de Mine spre oameni, n-au fost uciși din pricina necredinței oamenilor, nu, ci din pricina rivalității, așa cum și pe Mine M-a ucis poporul Israel, căci dorul lui de întâietate și de mărire peste oameni pe pământ era mare, și a câștigat întâietate, dar a pierdut viața, a pierdut rivalul, L-a pierdut pe Dumnezeu, Care este viața omului și Care Se luptă cu omul ca să-l biruiască și ca să Se dea pe Sine ca viața a omului, căci Eu am spus: *«Cine vrea să-și câștige sufletul său, acela îl va pierde, iar cel ce-și pierde sufletul său pentru Mine, acela îl va câștiga»*. Amin.

Sunt la masă cu tine și cu proorocii Mei, fiule, poporul Meu de azi. Ești mic, ești puțin, dar ești poporul Meu de azi. Puțini au crezut și acum două mii de ani în venirea Mea la om Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Am avut o mână mică de popor și atunci. Proorocul Ilie ar vrea să învețe peste poporul care ascultă de la Mine cuvântul Meu și care vine la izvor ca să ia din el, iar voi, cei de la izvorul Meu, sunteți cei ce puneți masă pentru cuvântul Meu ca să ia poporul de pe masă și să se hrănească cu el, și apoi să se vadă în el roadele cuvântului Meu, căci ceea ce mănâncă omul, aceea trebuie să fie el apoi și să rodească el apoi, iar cel ce nu rodește, acela mănâncă degeaba și nimic nu lucrează, și nu este plată pentru cel ce nu lucrează, ci este nelucrare, și este judecată pentru nelucrare.

O, proorocule al Meu, ce mult ai iubit tu viața! Viața ta a fost numai Dumnezeu. Ai știut ce este Dumnezeu și unde trebuie să locuiască El, și ai râvnit pentru statul Său în om și ai lucrat cuvânt de pedeapsă pentru cei despărțiți de Dumnezeu, și apoi i-ai pedepsit ca să-i întorci cu fața spre Mine. Ai fost puternic, puternic în iubire. Omul se apleacă spre om, dar tu n-ai cruțat omul, căci M-ai iubit pe Mine, și așa ai arătat tu că iubești pe Dumnezeu și nu pe om și că Dumnezeu este mare. Omul are milă de om, și așa cade om peste om, și așa știe el să învețe că-L iubește pe Dumnezeu, dar un așa om nu poate să-L iubească pe Dumnezeu și nu știe ce este mila de om și de Dumnezeu. L-aș învăța pe poporul Meu, l-aș învăța iarăși ce milă de-a lui ajunge la Mine și ce milă de-a lui nu ajunge la Mine, ci, din contra, ajunge pedeapsă a celui miluit de el. Hai să dăm poporului Meu înțelepciunea statului lui în Dumnezeu și a lucrului Meu cel plin de dreptate, căci tu ai râvna cea mai mare pentru viața Mea în om, și nu pentru omul cel fără viața Mea în el, ci pentru viața Mea în om, pentru ca să se închine omul lui Dumnezeu și nu luiși și nu plăcerilor lui, căci omul piere prin plăceri, și după roadele lui se cunoaște omul cel dinăuntru și lucrarea lui cea ascunsă, bună sau rea. Hai să facem viață în oameni, viață care rămâne, hai, căci viața Mea în om trebuie răscumpărată de om, iar timpul e pe sfârșite, și omul trebuie să vadă și să creadă aceasta. Hai! Binecuvântat să-ți fie graiul tău peste poporul Meu de azi și peste om. Amin.

– *Mai întâi fă, Doamne, după cuvântul meu, căci eu Te rog așa: fă Tu, Domnul meu, semne mari peste poporul Tău de azi și cu el, ca să vadă cei de pe pământ credincioși și necredincioși că Tu ești Dumnezeul acestui popor hrănit de Tine cu tot cuvântul care iese din gura Ta, și că acest popor este slujitorul Tău și stă înaintea Ta pentru venirea Ta! Amin.*

Și acum grăiesc ție, popor învățat de Dumnezeu pentru calea vieții, și apoi grăiesc cu omul care stă pe calea morții. O, să nu cruți răul, fiule, și nu-l lăsa să crească și să vatăme el cu vătămarea lui, ci să te lupți cu el și să-l dobori prin râvna ta de Dumnezeu și prin rugăciunea ta adevărată, iar rugăciunea adevărată este cea plină de durere pentru cele rele care stăpânesc omul pe pământ. O, să nu cruți răul, ca să nu fii dușmanul celor buni, fiule, iar cei buni sunt cei ce stau în duhul pocăinței și al umilinței pentru greșalele lor, pe care ei și le văd cu ochiul lor curat și nepătat de nedreptate, și sunt cei ce nu se dezvinovățesc, ci își aleg aplecarea și duhul umilit, și au credințioșia prin duhul iubirii din ei. Fiți râvnitori pentru bine, fiilor, și fiți neiertători pentru rău, căci lumina cu întunericul sunt mereu, mereu în război, și cât va fi acest pământ și acest cer, atât va dăinui acest război, și apoi va fi Domnul și va fi cerul cel nou și

pământul cel nou și omul cel nou, și toate pentru dreptatea Domnului. Luptă pentru întâietate este între lumină și întuneric, iar cel ce are grijă mai întâi de paiul din ochiul aproapelui său nu poate să creadă că în ochiul lui este bârnă, de care nici el nu are grijă să și-o scoată, și nici pe altul nu-l lasă să facă aceasta, și omul nu știe să-și înlătore rivalul, care este în ochiul său mai întâi, ci îl înlătură pe aproapele său, din pricina trufiei vieții lui, duh potrivnic lui Dumnezeu și omului însuși în însuși trupul său. Cel ce zice rău despre aproapele său, acela are acest rău în însuși trupul său, iar diavolul, potrivnicul lui Dumnezeu și al omului, îl îndeamnă pe omul acela să vadă paiul din ochiul fratelui său, și așa se naște dușmănie între om și om, iar nedreptatea trebuie pedepsită, ea, și nu omul, și așa dorește Domnul prin proorocii Săi pe pământ, iar când omul nu primește pe Domnul prin proorocii Săi, își primește apoi pedeapsă pentru aceasta, și fiecare își lucrează ceea ce primește.

O, voi, fii ai oamenilor, după roadele voastre sterpe vă cunoașteți că nu sunteți fiii lui Dumnezeu. Aceasta vă spun eu astăzi vouă. O, până când vă veți mai închina la tot ceea ce nu înseamnă Dumnezeu între pământ și cer? O, până când veți sta să nu știți ce înseamnă Dumnezeu? Vin eu din partea Sa și vă spun așa: nu voi sunteți Dumnezeu. Veniți-vă în fire și căutați spre El, și nu spre voi! Părăsiți plăcerile, care vă sunt vouă stăpân! Și dacă nu le părașiți la glasul meu proorocesc, le spun lor să vă părașească, și ele vor asculta mai mult decât voi, căci diavolul nu face nimic până nu întrebă pe Dumnezeu, până nu merge la Domnul cu faptele voastre cele rele ca să vă ceară luiși de la Domnul pentru faptele voastre rele. O, părașiți de tot desfrăul, părașiți-l, căci fărădelegea va fi nimicită și veți rămâne fără veșmântul ei când ea nu va mai fi, și veți fi goi atunci, și așa veți fi găsiți! Treziți inimile voastre! Treziți-le! Dați-le Domnului locaș ca să le împodobească El cu scumpe podoabe, nu cu deșertăciuni, nu cu plăceri, așa cum le dați voi! întoarceți-vă cu fața spre Domnul! Dați Lui inimile voastre, și El v-o va da pe-a Lui! Fugiți prin aceasta de mânia cea pentru fărădelegile voastre, căci ea este gata să se facă plată a voastră! Cereți scăpare la Dumnezeu, căci mânia pentru voi este pregătită de însăși adunătura voastră! V-ați adunat numai moarte, numai mânie! Treziți inimile voastre! Primiți venirea Domnului la voi! Iată-L cuvânt peste pământ și peste voi ca să vă mântuiască! El vine cuvânt mult ca să vă deștepte din somnul păcatului și al despărțirii de El. V-ați despărțit de El prin plăceri, iar plăcerile fac în voi bube rele și multe, plată a plăcerilor voastre. Umiliți-vă! Primiți pe proorocii care vă învață spre Domnul! Primiți pe cei ce vă dau cuvântul Domnului, care vă îndeamnă la pocăință și la umilință și la mântuire. Vai de cetatea peste care nu este prooroc și vedenie și descoperire de la Dumnezeu! Vai de omul care se ascunde în sine și în toate cele rele ale sale cu ascunsurile sale! Cine-l mai poate scoate pe el din întunericul lui? Vai vouă dacă nu veți căuta spre Domnul ca să vă spună El boala și leacul ei! O, nu căutați ghicitorii! Căutați spre Domnul, Care vă spune adevărul pe față despre voi, calea voastră cea fără de lumină pe ea, cea fără Dumnezeu pentru voi! Veniți-vă în fire, căci Domnul este la hotar și vine ca furul, căci voi nu vegheați întru venirea Lui! O, veniți-vă în fire, fii ai fărădelegii! Războiul dintre lumină și întuneric își va arăta leșurile sale, și pe cei biruitori pentru lumină. Primiți duhul proorociei, dați-i drumul în casa voastră, deschideți-i lui, căci vine să vă facă bine vouă, și aceasta este lucrarea proorocilor, lucrarea Domnului pentru salvarea omului pierdut. Amin.

Iar eu, Doamne, voiesc acum să Te rog să ne întoarcem iarăși în carte ca să grăiesc cu inima poporului Tău, care în cete-cete s-a așezat. Voiesc să grăiesc cu fiecare cetate câte puțin, căci sunt proorocul Tău, și sunt proorocit să fac pace și iubire între Tine și fii, ca să fii Tu bun cu ei și să nu încapă pedeapsă peste ce este pecetluit al Tău. Ne așezăm acum la masă cu cei de la gura izvorului Tău, care străjuiesc aici pentru lucrul Tău de azi și de mâine, și de unde Tu Te împarți peste pământ, și apoi ne vom așeza să lucrăm și să aducem râvnă în inimi peste poporul Tău și pocăință și umilință și stăruință în cele ale Tale peste el, Doamne. Pace Ție în

sărbătoarea mea de acum cu poporul Tău cel mic, iar cetii proorocilor veniți la masa de azi, mângâierea Ta, Doamne. Amin.

– Aștept în cartea Mea lucrarea ta cea ziditoare de popor sfânt, o, proorocule al Meu. Ea este scrisă în Scripturi să fie. Lucrez din cer cu sfinții și cu proorocii, iar de pe pământ cu cei ce-Mi sunt azi străjeri și lucrători. Cuvântul Meu este credincios și adevărat și se războiește întru dreptate, iar lucrarea lui de azi este scrisă în Scripturi, în prooroci și în psalmi ca să fie ea astăzi pe pământ și să întoarcă pe om spre Dumnezeu și să depărteze ea mânia pe care omul și-o pregătește mereu împotriva sa însăși prin viața sa cea fără de roade și plină de plăceri nimicitoare de om, și iată, după roadele lui se cunoaște ce este și cine este omul. Amin.

Pace și sărbătoare sfântă las peste voi, fiilor de la izvor, și apoi peste cei ce iau de la voi cuvântul de pe masa Mea cu voi. Acum două mii de ani grăiam cu ucenicii Mei cei de atunci în fața mulțimilor, ca să-și ia fiecare partea sa din cuvântul Meu rostit în pilde peste mulți din cei ce veneau să asculte grăirea Mea, iar azi grăiesc cu voi în fața neamurilor de pe pământ, și nu sunt ghicitor, ci sunt Cel Credincios și Adevărat, și Mă războiesc întru dreptate, și fericiți sunt și vor fi cei ce știu cuvântul Meu de peste voi și cu voi, căci sămânța aceasta Eu cu mare iubire o presar peste voi prin grăirea Mea cu voi, și mângâiere multă pregătește ea pentru mulți din cei ce au urechi de auzit, și care aud cu ele cuvântul Meu peste pământ. Amin.

Iar celor ce, spre rușinea lor, se smulg din brațul Meu călăuzitor și se duc să-și călăuzească singuri pașii, Eu, Domnul, nu le doresc nimic în ziua aceasta de sărbătoare a proorocului Meu Ilie, decât pocăință și întoarcerea lor la Mine și la cei ce rămân cu Mine cu credincioșie pentru slava care vine cu Mine pentru cei mântuiți, pentru cei credincioși. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu de azi, Ilie, proorocul Meu, are lucrare de dragoste între Mine și tine, între om și Dumnezeu, căci este scris să fie această lucrare a sa pentru venirea Mea și pentru calea Mea spre om, și a omului spre Mine, căci dragostea s-a răcit pe pământ, s-a răcit, tată, și de aceea Eu vin, doar, doar voi învia dragostea dintre Mine și om și s-o sting pe cea dintre om și om, pe cea care îl desparte pe om de Mine ca să nu Mă mai iubească omul, dar unde nu este Dumnezeu cu omul, acolo este mânie pentru om, și este durere, și aceasta vine de la necredință, vine de la lepădarea de Dumnezeu a omului.

O, omule, după ce că ești păcătos din firea ta cea căzută, te mai și desparți de Mine, tată. Tu nu te-ai desparți, dar păcatul este cel pentru care tu te desparți de Mine, iar el îți este dușman, nu fericire, căci fericirea am spus Eu cine o are. M-am suit pe vârful de munte acum două mii de ani și le-am spus ucenicilor Mei, le-am spus lor în fața mulțimilor că ei sunt cei fericiți și că plata lor este mare în ceruri pentru suferința lor lângă Mine, căci ei sufereau și aveau să sufere pentru Mine cu duhul și cu trupul lacrimi și dispreț, prigoană și sărăcie și alungare pentru numele Meu.

O, poporul Meu, Ilie, proorocul Meu, este în cuvântul Meu, care este calea sfinților spre tine, tată, și te povățuiește el în ziua aceasta, căci are proorocită lucrarea dragostei între Mine și om, și între om și Mine, și aici este vorba de cei ce-Mi sunt fii, de cei credincioși lui Dumnezeu, și care nu se leapădă de Mine prin necredință, căci fericit, de o mie de ori fericit va fi cel ce nu se smintește întru Mine, Cel Credincios și Adevărat, căci Eu pentru unul ca acela Mă voi slăvi și îi voi slăvi credința și îl voi arăta pe el martorul Meu. Amin.

– *Eu, Doamne, sunt martorul Tău, căci am fost Ție credincios în vreme de mare necredință peste oameni și am fost fierbinte în dorul meu de Tine, ca să fii Tu pe pământ cu oamenii și să nu faci ei necredință pe pământ în vremea rătăcirii lor cea din firea cea căzută a omului, căci Tu Te-ai unit cu mine și mi-ai primit Ție râvna mea de Tine și ai lucrat cu ea în poporul Israel, care îmbătrânise în despărțirea lui de Tine, iar pe mine mă durea pentru Tine, Doamne, mă durea ca și pe Tine. Când omul se lasă spre păcate, el devine apoi nepăsător de Tine și de el, căci asta face păcatul în om, dar și mai mare păcat face omul când se lasă spre necredință, Doamne, dar*

mai întâi el pierde înțelepciunea pentru că pierde frica de Tine, și prin păcat el uită de Tine, bietul de el, și uită de frică, și mintea lui nu mai socotește, ci se lasă dusă de pe cale.

O, Doamne, m-a durut și atunci cât am fost pe pământ între prooroci și între oameni, și tot așa mă doare și azi depărtarea de Tine a omului, dar cel mai greu mă doare să nu fie dragoste și credincioșie între Tine și cei ce au crezut și cred venirea Ta de azi cuvânt și Evanghelie a Ta prin el pe pământ, iar eu sunt unul din cei ce pe nori de slavă Te însoțesc când vii, căci m-ai ridicat de pe pământ cu car de heruvimi în vârtej de vânt, ca să vin iar cu Tine acum, când vii, și să fiu martor de pe pământ dintre cei cu trup pe pământ și în cer, o, Doamne, dar taina venirii mele cu Tine n-o înțelege omul, așa cum nu înțelege el taina venirii mele la Tine dintre prooroci și dintre oameni atunci, când Tu pe nori și pe car de foc, pe heruvimi m-ai purtat spre Tine, cu carul slavei Tale, slava Domnului, pe care proorocul Iezechiel a văzut-o și a mărturisit-o, pentru că Tu i-ai arătat-o ca s-o mărturisească el și să știe omul cum este slava Domnului și să fie credincios pentru ea, căci ochiul credinței este ager ca să vadă, și Domnul Se sprijinește cu lucrările Sale pe cei credincioși Lui, văzutelor și nevăzutelor Lui, așa cum Tu cu mine Te-ai sprijinit pe pământ în vremea mea cu Israel, care Te părăsise de tot, și apoi Te-a tot părăsit Israel.

O, Doamne, tot Israel îl numești Tu și pe poporul Tău de azi, căci așa l-ai numit Tu pe cel credincios, pe cel căruia Tu Te-ai adevărit. Voiesc să povățuiesc pe poporul Tău de azi, căci este scris de mine să lucrez așa înaintea Ta, dar binecuvintează Tu cuvântul meu peste poporul Tău. Amin.

– Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt este Cel ce grăiește prin tine, proorocule înaintemergător al venirii Mele de azi, și binecuvântat să-ți fie cuvântul tău peste poporul Meu. Amin.

– Mă port cu Domnul spre inima ta, popor de azi al Domnului. Tu ești de mare preț în mâna Lui, în ochii Lui, popor de azi al Domnului. Ești mic, ești puțin, dar ești poporul Domnului, și ești de mare preț în mâna Lui, căci în mijlocul tău El își deschide cartea Sa și Se scrie în ea cu tine, cu grăierea Lui cu tine pe pământ, cu venirea Lui la tine cu sfinții, așa cum este scris să vină El acum, la sfârșit de timp. O, fiule al Domnului, ai grijă mare să știi bine ce este și ce face un fiu al Domnului, căci fiii Lui sunt asemenea Lui, așa cum am fost eu înaintea Lui și I-am purtat durerea pe pământ și am luptat să I-o alin, căci despărțirea de El a fiilor Lui este durerea Lui cea grea de dus, cu mult, cu mult mai grea decât crucea pe care, după ce a dus-o pe Golgota, a fost pe ea bătut în cuie pentru dragostea Sa de poporul Său, care îl părăsise pe El și nu-L cunoștea, căci era necredincios Israel, și pentru aceasta ochii lui erau ținuți să nu vadă cu ei pe Domnul lor, și nu este alta partea celor ce nu cred, și aceia cred cum vor ei și se smintesc aceia, și nu sunt fericiți cei ce nu cred.

Ești așezat în cete-cete, mai mici sau mai mari, și îți trebuie povață și ocrotire prin povață, popor al Domnului. O, ai mare nevoie de ocrotire de la Domnul, iar povața este cea care te ocrotește dacă o ai peste tine.

O, popor de la izvor, tu ești cetatea cea întâi-stătătoare a cetăților poporului Domnului, căci ai în mijlocul tău grădinița cuvântului lui Dumnezeu, iar în jurul ei, șirag de mărgăritare, după cum Domnul a proorocit să se împlinescă așa, și iată, se împlinește și se va împlini. Te rog cu Domnul în cuvântul meu și în duhul meu să fii tare în credință și în statornicie și să te bucuri în furtuni fel de fel, căci pomii cei nebătuți de furtuni nu-și întesesc rădăcinile, ci sunt ușor dezrădăcinați. O, nu te teme în furtuni, ci bucură-te de ele, căci ele îți întăresc credința și puterea ta cea bună și veghea ta cea de aur, și nu oricum veghe. O, să plângi cu Domnul și cu sfinții Săi pentru pacea și pentru duhul grădiniței cuvântului Său, căci Duhul Său păzește cu mare milă și cu mare iubire grădinița Sa de cuvânt, cea din cuvântul Său zidită ca să stea înaintea Sa, și va sta, și iată, cuvântul Său curge peste ea și se face carte și te ține Domnul de mână prin ea. Mai e puțin și Domnul Se va slăvi văzut și își va arăta slava Sa cu care S-a odihnit peste grădinița Sa de cuvânt, iar cei puțin credincioși vor plânge fără de alin și vor

striga la Domnul pentru ei atunci. Fiți tari, fiți tari și credincioși, voi, cei ce îngrijiți grădinița Domnului, căci curând, curând El îi va da ei mângâierea Sa, și slava Sa de peste ea va fi spre bucuria multora dintre cei credincioși și statornici în credință și în iubire pentru lucrarea cea de azi a Sa cu omul din mijlocul grădiniței Lui de cuvânt, pe care El o are în paza Sa și în stăpânirea Sa încă de la începutul cerului și al pământului. Fiți străjeri cu veghe sfântă, voi, cei care privegheați de aproape locul slavei Domnului, Care Se face cuvânt peste pământ, și Domnul vă va întări vouă credința și credincioșia și statornicia, căci aceste daruri sunt pentru fiii Domnului, care trebuie să știe bine ce este și ce face un fiu al Domnului, căci fiii Lui sunt cei asemenea Lui, așa precum am fost eu înaintea Lui, plin de durerea Lui, mereu plin de durerea Lui pentru depărtarea de El a lui Israel. O, fiți și voi la fel, fiți asemenea Lui, căci El este îndurerat adânc și tot mai adânc pentru cei ce îl părăsesc pe El pentru ei înșiși și se duc spre îndoială și spre necredință prin mintea lor cea de sine, care se socotește cu ea însăși. O, ce durere să n-aibă Domnul statornicie în cei care au venit să fie cu El din buna lor voie atunci când au venit să fie ai Lui! O, ce neputincios L-au făcut aceștia pe Domnul în ei! O, așa pățesc cei ce se fac judecători peste ale Sale în locul Său, uitând ei că omul este mărginit și că Domnul este peste toate, văzute și nevăzute! Fiți, dar, veghetori credincioși, căci lupta dintre lumină și întuneric este mare, este în toi, iar diavolul este încordat, ca întotdeauna când Domnul Se scrie de fiecare dată biruitorul întunericului. O, stați pe masă cu hrana Lui și desfaceți această merinde și hrăniți-vă cu ea mereu, căci cel ce nu mănâncă moare, moare mereu cel ce nu știe să mănânce cu folos. Fiți binecuvântați, fiți veghea Domnului pentru lucrarea Sa de azi. Amin.

Acum strig și peste voi, cei din cetatea Emaus. Vin la voi cu Domnul și vă învăț să stați sub strajă, să intrați sub strajă, o, fete din Ierusalim, căci v-a dat Domnul în grijă păstorească unei inimi mari înaintea Sa, iar voi prețuiți-o pe ea peste voi și nu vă bizuiți pe voi, ci stați sub veghe, stați sub strajă. Nici o inimă să nu stea înăuntrul ei, ci să stea în prag și să-I mulțumească Domnului pentru mila Sa cea mare. Trăiți cu sfială ziua și noaptea, trăiți în lumină și trăiți cu mulțumire, căci nemulțumirea face semeție în om și îl asprește pe om, și omul semeț este urât pentru cei din cer. Fiți mici, mici, căci cei mici au doică, iar cei ce n-au doică se cred mari, și nu mai sunt între cei mici, a căroră este împărăția cerurilor. O, fiți cu mintea și cu privirea în Domnul, și din El lucrați și priviți, căci altfel sunteți ca omul. Fiți iubitoare cu inima, căci altfel disprețuiți cu ea. O, învățați ce este mila cea care ajunge la Domnul, căci altfel de milă nu ajunge la El și vă vatămă și pe voi și pe El. Cel ce nu este unit cu Domnul nu știe să facă unire și unitate între frați, dar grija voastră să vă fie să stați bine cu Domnul, și din această grijă să vă îndreptați statura, și nicidecum să nu căutați să stați bine cu omul, iar pentru această statură aveți mult, mult de învățat, dacă nu veți disprețui învățătura și mustrarea și vadul pe care acestea vin spre voi, căci prin cei săraci cu duhul poate Domnul lucra peste om și peste mintea omului care caută învățatură, căci omul este îndărătnic prin mintea sa, dar este ușor de purtat prin supunerea sa. Eu, proorocul Domnului, vă îndemn pe voi să stați sub doică cu inima și cu mintea și cu purtarea și cu fapta, dar și cu umilința să stați, și să stați cu ascultare și cu multă credință pentru cel ce vă poartă de mână spre cer, căci Domnul v-a dat vouă doică, numai să stați sub ea și să vă alăptați cu supunere pentru creștere, că vă trebuie creștere mare, creștere mereu, și vă trebuie duh blând și smerit și vă trebuie frică de Dumnezeu cu inima curată, și apoi Domnul va putea mult cu mântuirea Sa peste voi, și El este Cel ce poartă de grijă pentru cele ce vă trebuie vouă, iar voi doar să știți să-I mulțumiți Lui cu supunere, cu ascultare, cu blândețe și cu sfială și cu toate darurile cele plăcute Lui în cer și pe pământ. Fiți cu duh mulțumitor, și una pentru alta umiliți-vă, căci aceasta îl face frumos pe om. învățați mereu, mereu bună cuviința și învățați să nu aveți nemulțumiri, căci sunteți la Domnul acasă, nu la voi acasă. Eu așa m-am purtat înaintea Domnului pe pământ, iar El mi-a dat lucrare de prooroc în casa Sa, în lucrarea Sa, și m-a luat cu El și pentru El. Amin. Fiți binecuvântate binecuvântând pe Domnul și lucrările Sale, nearătându-vă cu aceasta oamenilor, ci Lui cum împliniți această slavă a Sa, căci vremea

este să stăm numai cu Domnul, numai în Domnul, că e vreme de întuneric pe pământ. îndemnați-vă spre pocăință și învățați lucrarea ei mereu și stați în ea mereu, căci pocăința alungă din om duhul mării de sine, duhul părerii de sine și dorul de sine, și așează în locul acestora Duhul Cel blând și smerit al Domnului. Amin. Să Se odihnească Duhul Sfânt peste așezământul Emaus, și aceasta prin lucrare păstorească peste voi, după cum aveți peste voi așezarea Domnului pentru păstoria voastră. Amin.

Acum, binecuvântate să fie casele păstorilor, care au trudit în via Domnului ca să-I păstreze Domnului un popor. Umilința și pacea cea plăcută Domnului, aceasta să învețe poporul cel binecuvântat prin cei binecuvântați peste el, căci iată, cei ce s-au răzvrătit împotriva păstorilor așezați de Domnul, au alunecat cei ce au lucrat așa. O, nu e de joacă cu cele așezate de Domnul spre veghe pentru poporul Său, și fiecare trebuie să lucreze ceea ce i-a fost dat să lucreze, și să asculte fiecare din cei ce le-a fost dat să asculte, și așa este bine să se lucreze. Amin.

O, binecuvântați să fie creștinii din cetatea București și cuibulețele lor mici ca niște semințe mici din loc în loc, și să învețe ei iubirea cea pentru Dumnezeu între ei, iubire care nu cere, ci se dăruiește. Fiecare creștin să iubească lucrarea cea mărturisitoare pentru Domnul, și așa să petreacă unii cu alții cei credincioși acestei lucrări, iar pacea între ei să se înmulțească prin duhul mulțumirii și prin duhul umilinței de duh. Amin.

Iar peste toate cetățile, eu, proorocul Domnului, ca și Domnul povățuiesc să nu se oprească cei credincioși în sfat cu cei răzvrățiți, care se cad unii pe alții prin lucrarea lor răzvrătitoare asupra lucrării Domnului. O, păstrați-vă credința, fii ai acestei lucrări de cuvânt din cer peste voi, căci ea trebuie păzită cu sabia cea mai ascuțită, fiindcă ea este ochiul care vede pe Dumnezeu, și prin ea veți fi biruitori așa cum am fost eu pentru Domnul meu. Amin.

O, toate celelalte cuibulețe de creștini de peste tot, aplecate spre lucrarea Domnului, să vegheze bine pentru legătura lor cu Domnul, necăutând pentru el creștinul, ci pentru Domnul, căci Domnul a spus: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine!». Această Scriptură cereți, fiilor, toți laolaltă când veniți la sărbători lângă izvor, cereți să vi se deslușească vouă această Scriptură, căci împlinind-o pe ea nu veți cădea niciodată, ci veți fi fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Amin.

Toți câți sunteți împrăștiați cu locuințele, acolo cu voi învățați să stea Domnul, și veți fi cu El și veți veni din timp în timp la izvor și veți fi scriși că umblați cu El și pentru El pe pământ. Amin.

O, cei ce sunteți din cetatea Căprioru vă cheamă Domnul iarăși pe voi prin duhul proorocilor să împliniți toată voia Lui acum și până la venirea Lui, căci El vă va cere răspuns la toți pentru voia Lui cea de ieri și cea de azi între voi, și e vremea să ascultați și să vă faceți asemenea Lui, căci aceasta este de folos vouă și planului Lui pentru mântuirea multora. Ridicați ochii spre El și priviți slava Lui și lucrarea Lui și dați-I ajutor să poată iarăși pentru voi și pentru tot lucrul Lui peste pământ, căci Domnul vă dorește. Amin.

Cei din cetatea Valea Voievozilor, care v-ați răzlețit de Domnul prin mintea voastră cea de sine, o, nu fiți și nu râvniți să stați necredincioși, căci Domnul nu stă cu cei necredincioși. Cereți la Domnul putere de iubire și de credință pentru cele scrise în Scripturi ca să fie pe pământ în vremea aceasta, și nu vă bizuiți pe voi și pe mintea voastră, căci mintea cea ușoară din voi se socotește din ea și vă este dușman vouă. O, iubiți să fiți credincioși, și nu necredincioși, căci eu, proorocul Domnului, am de la El lucrarea Sa să vă întorc inimile spre Domnul, și inima Domnului spre voi ca să vă ajute El împotriva necredinței voastre, fie prin mânie, fie prin umilință de duh, căci El poate totul când voiește, iar răzvrătirea voastră să se depărteze din voi. Amin.

O, vino și tu spre umilință, cetate tare la cerbice, creștini din Gheboieni! O, umiliți-vă, tată, și voi inimile, căci ani de zile ați fost cu credință lângă acest izvor de cuvânt, iar acum aruncați

în el cu pietrele necredinței. O, la ce, oare, vă folosește aceasta? O, fiilor, căutați să aveți milă de cei ai voștri luați de pe pământ, căci le-ați făcut dureri mari și îi țineți în chin, căci voi, creștini ai acestui popor, aveți să fiți hărăziți să vă scoateți din iad și din supărare neamul tot, căci așa a promis Domnul la cei ce stau cu El prin acest cuvânt acum, la sfârșit de timp. O, veniți-vă în fire pentru voi și pentru neamul vostru cel adormit, care suspină adânc de la voi și de la necredința voastră, iar dacă nu veți asculta, voi veni eu de la Domnul spre voi ca să vă aduc iarăși spre credință, spre izvorul Său de cuvânt, din care atâta vreme ați băut și voi. Amin.

Mă îndrept acum cu duhul și cu lucrarea mea proorocească spre toți cei care s-au dat și se dau în lături, după ce au stat cu Domnul prin acest cuvânt și au spus „da” Domnului. O, mai iertată va fi lumea Sodomei decât cei ce au avut această arvună dată lor de Domnul, și apoi s-au dus spre alunecare sărind din bărcuța Sa și mâhnind pe Domnul și pe proorocii Săi și pe toți cei credincioși Lui prin acest cuvânt, prin care vine Domnul pe pământ pe car de heruvimi, pe carul cel de foc al slavei Sale la sfârșit de timp. Toate sunt fără Dumnezeu pe pământ, căci Domnul este în cer și în toți cei ce-L poartă pe El purtându-se cu El și pentru El. O, veniți-vă în fire!

Nici unul din cei ce au fost și sunt cu acest popor, din cuvântul Domnului născut, nici unul să nu-l facă pe fratele său să rădă! O, nu mai glumiți, nu mai nașteți râs pe fețele voastre unul de la altul, și nici uneltire, și nici intrigă apoi să nu lucrați, căci de la acestea vin despărțirile dintre frați, și duh de judecată apoi, iar judecata este numai la Domnul. Amin. Fiți frați unul cu altul, ca să nu fiți judecători, și așa veți atrage spre voi binecuvântarea Domnului, iarăși o veți atrage spre voi, căci cei necredincioși au plata celor necredincioși, și se depărtează de la ei a Sa binecuvântare. Amin.

Și acum, Doamne, pune pecetea Ta peste cuvântul meu și întărește-l pe el peste poporul Tău. Amin.

– Eu, Domnul, așa lucrez, și sunt mărturisit de sfinți și de prooroci din veac și până în veac și Mi-e milă de cei necredincioși și dau să-i învăț spre pocăință, și cu sfinții lucrez tot ceea ce lucrez.

Eu, Domnul, îndemn pe poporul Meu, pe cel care este și pe cel clătinat din credință, să vină spre pocăință și spre rugăciune apoi, ca să ia de la Mine înțelepciune, dar frica de Domnul, ea este calea care duce spre înțelepciunea Mea pe om.

Îți doresc, poporul Meu de azi și de ieri, Eu, Domnul, îți doresc frica de Dumnezeu, și apoi înțelepciunea credinței și faptele ei, fiule. Cetatea fără prooroc peste ea este cetate fără Dumnezeu peste ea. Turma cea fără de păstorire peste ea de la Mine nu este turmă a Mea. O, vino la Domnul ca să știi calea, popor hrănit de Dumnezeu, și fii credincios, tată, că e vreme de necredință pe pământ, și mulți din cei ce au fost și sunt ai Mei și-au răcit și își răcesc dragostea, și ei sunt semn al venirii Mele, precum este scris în Scripturi.

O, dragoste din cer, o, vino pe pământ! Coboară tu peste cei ce sunt ai Mei, căci dragostea lor s-a răcit, și e vremea să vin Eu la acest semn. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2009